

DANMARKS RADIO
TV-Underholdningsafdelingen
TV-Byen
2860 Søborg
Tlf. 01 – 67 12 33

MATADOR

efter idé af Lise Nørgaard

3. episode
"SKIFTEDAG"
Manuskript: Karen Smith
Prod.nr. 52.693 – 2 – 2

1930

Instruktør: Erik Balling

C 1

På perronen en eftermiddag i april.

Overretssagfører Jørgen Varnæs er lige ankommet med "Eftermiddagskøbenhavnren". Han bærer den tids dokumentrnappe og by-dress.

C 2

Hen ad perronen kommer jernbanearbejder Laurits Jensen kaldet "Røde" (fordi han er kendt for at være socialdemokrat). Da "Røde" nu er i tjeneste, kommer han altså vandrende hen ad perronen med en trækvogn med et par pakker på fra det lige ankomne tog. "Røde" betragter på afstand ORS Varnæs, der er standset ud for den til formålet etablerede overgang over sporet og hen til stationsbygningen og Jernbanerestauranten.

C 3

ORS Varnæs veksler et par ord med en anden rejsende og har under ordvekslingen rodet et ark papir frem fra sin mappe, som han overrækker den anden rejsende.

C 4

"Røde" betragter optrinet lidt i smug (da det trods alt ikke vedkommer ham) mens han lægger nogle pakker bedre til rette på trækvognen. (Grunden til "Røde's" skærpede opmærksomhed må søges i, at stationspersonalet nylig har fået indskærpet papasselighed med hensyn til, at passagererne benytter den reglementerede overgang fra perronen til stationsbygningen. Det er nemlig en yndet ag gennem mange år brugt trafik at gå over et andet spor, hvorved man undgår at komme igennem stationen og måske så har kartere vej til sit bestermelsessted.) "Røde" er altså på vagt og forventer (det har han set så tit før) at ORS Varnæs vil tage genvejen ad det andet spar. Og ganske rigtigt:

C 5

De to herrer veksler afskedshilsener, letter på hattene. Den ene herre begiver sig ad den reglementerede vej, og ORS Varnæs står et øjeblik på perronen. Lukker skødesløst sin dokumentmappe og begynder at småhoppe over det ureglementerede men alm. benyttede spor.

C 6

Dette er lige, hvad "Røde" har ventet (håbet). Han slipper sækkevognen og begynder at ile hen imod den formastelige.

RØDE: Hov De der - det er forbudt at færdes på banelegemet -

C 7

Røde er nået op i nærheden af Jørgen.

JØRGEN: Hvad bilder De Dem ind - jeg går den vej, jeg altid har gået -

RØDE: Det er ifølge nyt regulativ af 1. november 1929 -

Stiller sig halvvejs i vejen for ham.

C 8

JØRGEN: Nå! Ja, det kender jeg ikke noget til - De skal i hvert fald ikke hindre mig -

Jørgen smyger hans nærværelse af sig og går videre.

RØDE: Jo gu' skal jeg det - det er det, jeg er her for -

Jørgen ser lige ud. Arrogant.

RØDE: Jeg er her for at hindre, at passagererne kommer noget til -

Jørgen indestængt hidsig, ved at snuble over en skinne, da han har næsen i sky.

C 9

Røde griber ham, hvorved Jørgen taber dokumentmappen. Den går op, papirerne flager.

JØRGEN: For pokker! Mine papirer. Se nu, hvad De er skyld i - ikke. Mine papirer.

De er begge to begyndt at samle mappen og de omkringflydende papirer op.

RØDE: (farende efter papirerne) Jeg advarede Dem kun imod at tage det gale spor efter vedtægterne. Der ku' komme et tog.

JØRGEN: Tog? Hvor faen sku' det komme fra på denne tid?

Røde har næsten fået det hele samlet sammen.

RØDE: Det kan man aldrig vide. Og De er i hvert fald på det gale spor.

Jørgen snupper de sidste papirer fra Røde. Og da Rødes opmærksomhed et øjeblik er rettet på endnu et eller to ark længere henne på skinnerne, ænses han ikke, at ORS Varnæs benytter lejligheden til at ile over skinnerne ad den forbudte genvej .

C 10

Røde når hen til disse ark, som han bøjer sig ned og tager op.

RØDE: *Hov! Hr. folketingskandidat. Her er mer endnu.*

Han ser op fra papirerne, han har kastet et flygtigt blik på. Vender sig mod den bortilende ORS Varnæs, hvem Rødes råb har fået til at sætte farten op (ad det forbudte spor).

RØDE: (læser højt af papiret) - *kan få vort gamle land til at summe af initiativ, kappestrid og virkelyst* – (og længere nede i papiret - mumler - fortsætter højt) - *stå vagt om vor fane, vor konge, vort gamle Danmark* - - *Det er sgu noget af talen til i aften*

C 11

Nærbillede af Rødes på kanten af det flabede gavtyveagtige ansigt. Han folder manuskriptet sammen og, stopper det i lommen og går muntert syngende hen ad perronen.

RØDE: *Hej Møjdahl - nu må du sgu se at komme afsted - har du husket din sabel og din skattebillet ...*

(Melodien er: "General Napoleon og hans titusind mand". Og det var en vise (smædevise) socialdemokraterne sang dengang inden 29-valget, min far sang den nemlig, kan jeg huske.) Sangen synger Røde naturligvis højt og gjaldende, men nærmere som "nynnen med tekst". Han er jo alene på perronen i mørkningen. Derfor.

C 12

Tidlig aften uden Hotel Postgaarden. Klokken er vel omkring de seks aften, og der er ikke mange spadserende på gaden. Der spises vel.

C 13

Men vi ser da plakaten der forkynder: Den konservative Vælgerforening afholder stort offentligt Møde. Hovedtaler: Kredsens Folketingskandidat Ors. Jørgen Varnæs. Bagefter fælles Kaffebord 50 øre. Alle er velkomne. Kom i god Tid. Mødet begynder Klokken 7.

C 14

Garderoben foran festsalen. Skilt: Garderobe 10 Øre. Folk myldrer til, mændene i flertal. Blandt damerne ses Vicki, der vandrer ind i salen med Arnesen. Nogle afleverer overtøj, andre har beholdt det på eller over armen.

C 15

Den varnæske gruppe, Jørgen, Minna, Elisabeth, Maude, Varnæs. Damerne hjælpes af med overtøjet, de beholder hattene på. Maude tøvende, da Varnæs rækker ud efter hendes pels.

MAUDE: *Hvis den nu bliver stjålet -*

C 16

Tæt på garderobekonen, der er såret. Varnæs ser det, dulmer taktløsheden.

VARNÆS: *Arh - sludder Maude, man stjæler sgu ikke her.*

C 17

Minna hører replikken.

MINNA: *Nej, der stjæles da ikke i en konservativ vælgerforening, vel Jørgen -*

Jørgen har øjnene alle vegne, han har charme på proselytternes kreds.

C 18

Varnæs står stadig og venter på pelsen. Maude er ved at tage den af, ombestemmer sig.

MAUDE: *Og så trækker det sådan derinde -*

Selskabet begynder at gå mod salen. En opulent herre, formand for vælgerforeningen mod Jørgen. Ved hans side smiler konsulinden, vi har mødt hos Arnesen.

KONSUL HOLM: *Der har vi aftenens taler -*

JØRGEN: *Godaften - og konsulinden har også gjort mig den ære at komme -*

Konsulen viser ind i salen.

KONSULEN : *Ja som De ser, er De meget populær – Næh, hvad ser jeg?*

Jørgen følger konsulens blik, der er hæftet på Minna.

JØRGEN: *Ja, jeg har også taget min hustru med –*

Konsulen hilser på Minna.

KONSULEN: *Ja, som jeg sagde til min hustru - kvinder har ingen skade af at lytte til politik -*

JØRGEN: *Nej, i hvert fald ikke, når det er fra højre -*

MINNA : *Ork -hvad jeg ikke allerede ved fra Jørgen - det er rneget interessant – og De kan tro, han arbejder med det både dag og nat - jeg siger også til Jørgen – Jørgen siger jeg, pas nu på -*

Selskabet er trukket ind gennem døren til salen. Varnæs og Maude danner bagtrop, foran dem Elisabeth.

C 19

Maudes fine næse vejrer.

MAUDE: Hans Christian - så beklurnret her er, ved du hvad, det bliver alligevel for varmt med pelsen -

Varnæs griber pelsen, baner sig vej tilbage; mensfamilien går videre.

C 20

Minna og konsulen.

MINNA: Johhh, jeg nægter det ikke - jeg dirrer en lille bitte smule hver gang - men Jørgen - han kender ikke til nervøsitet -

KONSULEN: brummer bekræftende

MINNA: (fortsætter) Det kommer nok af, at han er vant til at forsvare tyve og mordere og den slags -

Elisabeth griner.

ELISABETH: Ja, så kan han jo også sagtens forsvare den konservative politik -

MINNA: Hvad mener du da med det?

Maude lægger beroligende en hånd på Minnas arm.

MAUDE: Det er bare den slags, Elisabeth siger - - hun var meget værre som barn -

C 21

Minna og Jørgen anvises plads på 1. række ved siden af formanden. Maude og Elisabeth finder deres pladser på rækken bagved, hvor de levner den yderste stol til Varnæs, som dukker op, uden pelsen. Nu sidder de altså sådan, at Jørgen er anbragt lige foran Maude, Minna foran Elisabeth.

MINNA: Jeg vil jo gerne være Jørgens støtte - med alt det - han har - - ja I forestiller jer ikke, hvad der er - jeg tør slet ikke tænke på, hvordan det bliver - hvis han også kommer i Landstinget - for ikke at tale om, hvis han bliver minister -

VARNÆS: Ja, foreløbig er der jo et par år til folketingsvalget - så tag det roligt ????

C 22

Maude er fikseret på et par, der ikke ser særlig renvaskede, men yderst jævne ud. Prikker til Varnæs.

MAUDE: Hans Christian - jeg tænker på noget -

VARNÆS: Ja, hvad er det - Maude?

MAUDE: Der kan meget ve være utøj og den slags i garderoben - vil du ikke nok hente pelsen igen -

En kvinde hoster højt og uappetitligt bag nakken på selskabet. Maude farer sammen, gysende. Man aner, der har været diskussioner, før hun gik med.

MAUDE: Jeg vidste det - jeg sagde det nok - kan I mærke det -

ELISABETH: Hvad for noget Maude?

MAUDE: Det fyger med baciller -

Minna vender sig og slår en hustrulatter op.

MINNA: Maude - der er ingen baciller i Jørgens kreds -

C 23

Varnæs ved garderoben. Mads og grisehandleren ved at aflevere deres overtøj til damen. Hun tager det. Varnæs mellem skuldrene på dem.

VARNÆS: Fru Olsen, min hustrus pels -

C 24

Konen lægger af gammel vane det overtøj, hun står med og hengiver sig til eftersøgningen af Maudes persianer.

C 25

Mads studser let, vender sig. Ser ind i ansigtet på Varnæs, der markerer en kølig hilsen. Mads på grænsen af ironi.

MADS: Godaften - hr. bankdirektør -

Varnæs forsvinder med pelsen.

GRISEHANDLEREN: (til Mads) Det var dog satans så du hilser på de store -

MADS: Små eller store - jeg er ikke for ringe til at hilse

GRISEHANDLEREN: Da er de storkrogede her sgu ellers ikke meget for at hilse -

De er nået hen til døren. En dame sidder og sælger kaffebilletter. Ser spørgende på herrerne.

GRISEHANDLEREN: Skal vi ha kaffebilletter? ????

MADS: Nej, Ingeborg har kaffe til os bagefter -

C 26

Salen. Mads og grisehandleren. De går ned gennem salen for at finde en plads.

GRISEHANDLEREN: Tror du, det er nok med kaffe – jeg synes sgu allerede, det støver -

Mads morer sig over ham, men slår ikke noget.

C 27

Hjemme hos Mads Andersen Skjern. Ingeborg og hendes mor Kathrine har været inde og sige godnat eller rettere sagt at se til den sovende Ellen. Idet Kathrine, der har været helt henne ved Ellens seng, kommer hen til døren og ud på gangen, siger hun:

KATHRINE: Jah! Her ligger hun jo godt -

De lukker døren og de går hen ad den lille gang til næste dør, som de åbner.

C 28

Hvorefter Ingeborg fulgt af Kathrine lister hen til Daniels seng.

INGEBORG: Han sparker altid af sig -

Hun stopper dynen ned om ham.

C 29

Kathrine har ganske vist osse betragtet Daniel, som hun synes godt om, men det er heller ikke undgået hendes opmærksomhed, at Daniels seng er anbragt som "dørstopper" for den dør, der fører ind til Ellens og Ingeborgs værelse.

KATHRINE: Ja, de er søde som små. De sku aldrig blive større.

INGEBORG: Nåh mor, det var da ikke så godt. :

Ingeborg lister ud af værelset efterlistet af Kathrine, der, idet Ingeborg lukker døren ind til Daniel, siger:

KATHRINE: Nå her saver sa Mads

Det er merer en bekræftelse end et spørgsmål.

INGEBORG: Ja

C 37

Postgaarden, salen. Lyttende publikum. Jørgen for fuldt tryk på talerstolen.

JØRGEN: Vi er alle landsmænd - samlet under samme fane, samme konge - samme fortidsarv fra hedenold - vi er alle danske. Det er os - det er mig - det er Dem -

Jørgens pegefinger ryger ud mod forsamlingen i almindelighed.

JØRGEN: - som skal få vort gamle land - æh – som skal få vort gamle Danmark - øh -

Bladrer, mangler et ark.

C 38

Røde med et af de vildfarne ark. Afbryder.

RØDE: - til at summe af initiativ, kappestrid og virkelyst -

C 39

Man vender sig forundret og forarget.

ARNESEN: Hsss -

C 40

Jørgen fatter sig.

JØRGEN: Ja, af initiativ, kappestrid og virkelyst –

C 41

RØDE: (sufflerer) - Så der konuner rigdom i alle danske hjem -

C 42

Jørgen prøver at overhøre.

JØRGEN: Den rigdom, der ligger og venter på os alle - i den danske muld - i de danske næver, hvis bare vi gider tage fat -

STEMME FRA SALEN: Hva med de arbejdsløse -

Jørgen spreder armene ud med en indtrængende bevægelse.

JØRGEN: De arbejdsløse – ja se, jeg er nemlig glad for, at De bragte det spørgsmål på bane – for det giver mig anledning til at tale om noget, der ligger os fra Højre stærkt på sinde. Og det gælder Dem, mine damer, alle danske husmødre - De forvalter 65 proænt af vor nationalindkomst -

C 43

Lyttende husmødre.

JØRGENS STEMME: De bruge for 1800 millioner kroner om året - - Se, hvis De køber danske varer for disse penge - så er De med til at holde hjulene i gang under Deres mænds flittige hænder til gavn for vort gamle land -

C 44

Jørgen ser indtrængende ud over forsamlingen.

JØRGEN: Og det siger noget om kvindens betydning - om hendes store, hellige opgave med at rygte sit kald med mand, med børn og med hjem - øh -

KONSULINDEN: Hørt!

JØRGEN: Lad det være sagt så tydeligt som muligt - vi fra mit parti - vi vil med al vor forsøge at imødegå den skadelige tendens i tiden - hvor selv gifte kvinder går fra deres naturlige plads - det arbejde i hjemmet - for at stjæle arbejdspladserne fra mændene -

C 45

Konen, der fik Maude til at tro på lopper, råber:

KONE: De må da godt få min plads hr. overretssagfører -

Latter. Ser sig fornøjet til alle sider, mens hun meddeler -

KONE: Jeg gør rent på sygehuset

Latterbrøl, dirigentklokke.

C 34

Stuen hos Mads. Kathrine sidder og strikker. Ingeborg ind med dugen til kaffebordet. Flytter en bog fra bordet. Den ligger opslået. Bogen er Lykkeper.

KATHRINE: Kan du nok få tid til at læse bøger -

INGEBORG: Det skal jeg ha tid til -

Ingeborg tager kopper i buffetten.

KATHRINE: Ja, det er jo en ide, du altid har haft - hvad siger Mads - når du ligger og læser -

INGEBORG: Det har Mads da ikke noget imod -

KATHRINE: Din far har aldrig villet ha det - når vi kom i seng -

INGEBORG: Til gengæld sover han da selv under avisen -

C 35

Kathrine strikker. Ingeborg fordeler kopper.

KATHRINE: Det er jo lige godt noget andet - (pause) Ligger han aldrig hos dig?

INGEBORG: Nej -

KATHRINE: Nå -

INGEBORG: Mads er ordentlig han er osse god ved børnene - gør aldrig forskel - og så drikker han ikke - som Holger -

KATHRINE: Næh - det er det eneste, der bekymrer din far lidt -

Strikker, morer sig stille.

INGEBORG: (forundret) Holger!

KATHRINE: Næh - det at Mads slet ikke drikker -

Vender strikketøjet. Lille pause.

KATHRINE: - med måde er nu alting godt -

C 36

Ingeborg morer sig.

INGEBORG: Nå, far kan i hvert fald trøste sig med, at han byder - selvom han ikke nyder. Der er købt en pilsner til ham til efter vælgermødet -

Hun sætter et glas ved siden af kopperne.

KATHRINE: Nåh. Det kan han nok trænge til efter at have hørt på de højrefolk - (hånligt prust fra et ægte grundtvigsk bryst)

C 46

Jørgen fatter sig -

JØRGEN: Det vil altid være sådan, at naturen har gjort kvinderne mere egnede til visse former for arbejde husgerning, sygepleje, børnepasning. Hun er skabt så forunderligt, at det at pleje og passe og holde ved lige, det ligger dybt forankret hos hende - også dette at støtte manden i hans gerning - den kærlige hånd har stor magt - især - -

Bladrer i det vildfarne manus.

JØRGEN: - især hvis den - - æh - køber dansk - danske varer i danske hjem - Det er så vigtigt, at vi står vagt om det danske og jeg vil gå videre - en stemme for os er ikke bare en stemme for dansk arbejde, men også for det danske forsvar - derfor hilser jeg med tilfredshed - at - øh - det danske forsvar - æh - -

Er nået til slutningen på et ark - over på det næste -

C 47

Røde læser op af sit ark.

RØDE: Det danske forsvar har fået sin første tanke -

C 48
Jørgen ser på ham.

JØRGEN: (der ikke er så dum) Det er pænt af den herre at supplere mig, men jeg vil sætte pris på, at han gør det rigtigt – det danske forsvar har fået sin første tank - indkøbt i Italien -

TILRÅB: Så er den jo ikke dansk -

JØRGEN: Nej, men vi kan jo ikke være forud på alle områder - men måske når vi også så vidt en dag - Vort parti vil arbejde for et stærkt forsvar - som kan stå vagt om vor gamle fane - om vort gamle Danmark.

Jørgen er faktisk færdig, parat til at gå ned. De første klapsalver sætter ind, så småt.

C 49
Røde vifter med sit ark.

RØDE: Hov, De glemte kongen. Her står også kongen -

C 50
Jørgen værdigt, prøver at redde den skrækkelige fadæse.

JØRGEN: Hvis den herre lige ville lade mig tale ud!

C 51
Schwann ophidset

SCHWANN: Ja, ja ud med ham -

STEMME: Med kongen -

C 52
Konsulen ringer med klokken.

JØRGEN: Jeg vil slutte med at sige, at en stemme til de konservative er en støtte til alt, hvad der er dansk – samlet under vort gamle kongehus – tak.

Jørgen dirigerer hurraråbene.

C 53
Røde viser grisehandleren manuskriptet.

RØDE: Det der – det fandt han sgu på i farten –

C 54
Minna vender sig begejstret mod familien bagved.

MINNA: Er han ikke dygtig?

C 55
Jernbanehotellet. Et bord med kuvert og serviet i servietring. Schwann kommer ind udefra. Boldt kommer med kaffen.

BOLDT: Godmorgen, godmorgen, sang fuglen mod sky –

Trækker med vanlig overdreven bevægelser stolen ud for Schwann, tager hans overtøj.

SCHWANN: Deres fugle kan De godt beholde for Dem selv –

BOLDT: Som man behager – som man behager. Tidende fra i går - Hvis jeg må henlede Deres opmærksomhed på side 6 -

Han lægger avisen foran Schwann, fjerner sig let.

SCHWANN: Jeg skal ikke se Tidende fra i går - tag den væk -

Boldt springer til, fjerner Tidende, slår selv op på side seks.

BOLDT: Nå! De har også set skiftedagsannoncen fra Tøjhuset - - alle de fordelagtige tilbud –

Schwann slår hidsigt hul på sit æg. Svarer overlegent.

SCHWANN: Vores kunder holder ikke skiftedag

BOLDT: Arbejdsbenklæder, prima kvalitet - 4,75 - - færdige kjoler fra 9.85 – og ... ja - ja merceriserede strømper - 1 krone -

SCHWANN: Vore kunder betjener sig ikke af merceriserede strømper - de bruger silke -

BOLDT: Som man behager – som man behager.

Boldt svanser ud. Da døren har lukket sig bag ham, rejser Schwann sig og lusker over til det ledige bord, hvor Boldt har ladet det opslåede blad ligge. Studerer annoncen med store øjne. Farer sammen, da han fornemmer, at Boldt er vendt tilbage. Vender sig.

C 56
Boldt står og griner, peger på bladet.

BOLDT: (rømmer sig) Nå, hr. Schwann - kan De høre fenrisulven glamme -

C 57

Gaden. Mads forretning. Mads kommer ud, tager et overblik over vinduerne, de opsatte tilbudsskilte etc. Ruller selv markisen ned.

C 58

Schwann kommer gående på det modsatte fortov. Mads hilser.

MADS: God morgen -

C 59

Schwann stikker næsen i sky, nikker afmålt. Går videre. Ind i Darnernes Magasin. Indefra høres hans oprørte stemme .

SCHWANN: Skal butikken ikke åbnes i dag -

STEMME: Ja, vi pakker ud -

SCHWANN: - pakker ud - siger De - det kan De komme og gøre før arbejdstid - og efter fyraften -

STEMME: Javel

Arnold kommer farende ud ad døren som om den onde selv var i hælene på ham. Begynder en anelse ophids et at rulle markisen ned. Da den er gammel og halvrådden, flænges den ene med en hæs lig lyd.

C 60

Mads, der har iagttaget Arnold med interesse, forsvinder ind i sin egen butik, ryster på hovedet.

C 61

Arnold står tænk som og betragter alle de mennesker, der allerede myldre ud og ind af Tøjhuset. Som han står der, kommer hans mor, danselærerunden fru Violet, op bag ham.

VIOLET: Arnold -

Det spjætter i Arnold. Han vender sig.

ARNOLD: Er det dig, mor -

VIOLET: Hvad laver du her - i staver - på fortovet -

Arnold peger på markisen.

ARNOLD: Det gamle lort -

VIOLET: Hvad siger du - tænk hvis hr. Schwann hørte det -

C 62

Arnold har ikke sans for Schwann, han er træt af det hele.

ARNOLD: Det hele er noget gammelt lort -

Violet bønfaldende, det gælder om at holde den pæne tone.

VIOLET: Jamen Arnold - du som er udlært i sådan en fin forretning -

ARNOLD: Udlært - det har de ikke opdaget endnu - de lader som ingenting -

VIOLET: - har du talt med dem om pengene -

ARNOLD: Arnesen snakker bare om noget andet - hvis han overhovedet er i butikken -

C 63

Violet har alle illusionerne i behold med hensyn til det gode borgerskab.

VIOLET: Skal jeg tale med hr. Schwann - han er sådan en fin mand - så kan han tale med hr. Arnesen -

C 64

Schwanns hidsige stemme nærmer sig.

SCHWANN: Arnold - Arnold - hvor bliver De af - -

Kommer frem på trappen. Tøer op.

SCHWANN: Næh - fru Violet - hvad ser jeg - gælder det kjolen til afdansningsballet - det er vel de tider -

Violet bliver vinket med ind i butikken. Følger hr. Schwann. Går op på siden af ham. Ængstelig.

VIOLET: Ja Arnold er jo udlært nu -

C 65

I butikken. Schwann smutter om bag disken.

SCHWANN: Åh, ja - det var jo til den første - ak ja - tiden går - -

Frk. Jørgensen står og iagttager dem.

VIOLET: Jeg skal aldrig glemme, De tog ham i lære, hr. Schwann -

SCHWANN: Det er en stor fordel for en ung mand at være udlært i Damernes Magasin - her stod jeg selv i lære - for to to fyrre år siden. Her lærer man at blive ved sin plads -

VIOLET: Så kan Arnold altså blive - -

C 66

Schwann er undvigende.

Schwann: Ja, det er jo ordnet sådan - hvis jeg må vise Dem -

Griber bagud, vælter et stykke æterisk stof ud og jonglerer med det foran fru Violet. Fortroligt.

Schwann: Hvad siger De? Er det ikke skønt? Jeg kan ligefrem se Dem føre Deres afdansningsbal op i en kjole af denne dessin - helsilkegeorgette -

C 67

Violet piller nervøst i stoffet.

Violet: Og – og hva' med pengene -

Schwann bølger med stoffet.

Schwann: De får jo kredit - hvis De ønsker det fru Violet -

Violet: Det var ikke det - det var Arnold - kan han sa få lidt mere i løn -

Schwann slar afværgende ud med hænderne.

Schwann: Det afgør kun hr. Arnesen -

Violet med et usikkert smil.

Violet: Jamen nu er han jo udlært - og voksen - næsten - da - -

C 68

Schwann betror sig –

Schwann: Fru Violet - i disse tider - hellere have en lille løn end intet arbejde - der er noget, der hedder, at arbejdet bærer lønnen i sig selv - det har jeg altid sagt - også til mig selv -

Violet står og fingerer videre med stoffet.

Violet: Ja - De har altid været sådan en fin mand, hr. Schwann -

Schwann får øje på en æret kunde.

Schwann: Et øjeblik - fru Violet - -

Frem mod kunden.

Schwann: Fru overlæge Petersen - hvormed kan jeg tjene Dem -

C 69

Violet ser beundrende efter ham.

C 70

Tøjhuset. Inde i butikken. Der er fuldt af folk. Mads går forbi et par, der venter. Folk står og ser på tingene på stativerne og hylderne. Der er også et par rodekasser.

Mads: Et øjeblik - undskyld at De må vente, men se Dem om -

INGEBORG: Mads – Mads der er kommet en rejsende fra Engborgs Konfektionsfabrik - skal jeg lade ham komme igen en anden dag -

Mads vender sig og ser en pæn mand stå bag et par kunder.

Mads: Nej - repræsentanter skal man ikke lade vente - giv ham en kop kaffe i kontoret - så kan du se, hvad han har -

INGEBORG: Jeg -

Mads: Du har jo sans for det -

C 72

Ingeborg lyser op. Begge går over mod repræsentanten. Mads hilser, Ingeborg tager ham med ind i kontoret. Mads går hen til et par jævne kunder.

C 73

Gaden. Over middag. Arnesen kommer spadserende mod sin egen forretningsdør. Ser mod sin vilje den anden side af gaden, skilte og leben omkring Tøjhuset. Vender sig hidsigt, ser på sin egen facade. Den revnede markise springer ham i ønene.

C 74

Arnesens butik. Arnesen ind, som en nervø tordensky. Råber op, så en kunde, uden betydning i det sociale liv, spjætter. Hun bliver ekspederet af Arnold.

ARNESEN: Hør hvad er det for noget - hvad skal det sige!?

Schwann springer gelassent til. Gør tegn mod Tøjhuset.

Schwann: Ja har De set mage - det ligner et grisemarked derovre -

ARNESEN: Jeg hentyder til markisen - hvem har flænget den?

C 75

Frk. Jørgensen træder til. Ser i retning af Amold.
Han kigger forskræmt op.

FRK. JØRGENSEN: Det har Amold - jeg sagt til ham, at når han ødelagt den – så må han også reparere den – ikke sandt hr. Schwann - men han vil ikke - -

C 76

Amold lytter, låst fast af sin ekspedition.

SCHWANN: Sådan er det med ungdommen, de har kun sans for bananstik og disse her to lampers apparater med negermusik -

Han ser sigende på Amold der er ved at vise kunden ud.

C 77

Amold er nu frigjort. Arnesen gør front imod ham.

ARNESEN: Vil De ikke reparere markisen - når De har ødelagt den - det nægter jeg at tro -

ARNOLD: Jeg har ikke ødelagt den –

FRK. JØRGENSEN: Såhhh, hvem var det så -

ARNOLD: Den var pilrådden -

SCHWANN: Hvad siger De - det er et stykke stof af en enestående kvalitet -

ARNOLD: Det er længe siden, det ku' kaldes stof -

C 78

Arnesen skærer igennem, ser olmt på Amold.

ARNESEN: - og De vil ikke reparere den –

Amold med desperatstemme ~

ARNOLD: Det kan jeg ikke -

ARNESEN: Godt! Så må den skade, De har forvoldt, beregnes og fradrages Deres løn -

C 79

Amold måber. Arnesen skrider uden yderligere kommentarer op i privaten.

C 80

Mads og Ingeborgs stue. Mads og Ingeborg med regnskaber, børnene underholder hinanden. Ellen skriver med barnlige bogstaver ELLEN -

ELLEN: Nu skal jeg prøve med Daniel - det er sørme svært -

Begynder lidt usikkert at skrive det.svære ord.

C 81

Ingeborg ser op.

INGEBORG: Det er også på tide, du kommer i skole – vi må hellere se at få dig meldt ind –

Mads regner videre, Ingeborg funderer.

INGEBORG: Eller går det af sig selv, når de har alderen - ovre på kommunale -

C 82

Mads slipper ikke regnskaberne helt. Han siger nærmest sidelæns.

MADS: Hun skal ikke i den kommune - det skal Daniel heller ikke - de skal i den private -

C 83

Ingeborg ser undrende på ham, affinder sig med afgørelsen, der passer hende ganske godt. Skriver videre i sin vareliste eller hvad hun sidder med. Så kigger hun op.

INGEBORG: (drillende) Er du klar over, at så skal de gå i skoleuniformer, der kun kan købes på den anden side af gaden -

MADS: Det kommer vi nok over - det problem.

C 84

Varnæs dagligstue. Elisabeth og Maude og Regitze. Først på eftermiddagen. Varnæs ind med Ulrik i hånden. Teen ved at blive skænket.

VARNÆS: Kig rigtigt på ham - kan I se forskel?

ELISABETH: Ja, minsandten om han ikke ligner en dreng, der snart skal i skole - ville de ha' dig?

VARNÆS: Ja - frk. Mikkelsen var meget, meget flink - ikke Ulrik -

C 85

Ulrik træt af alt det voksen-pjat.

ULRIK: Johhh -

VARNÆS : Johhh - men hun kender dig jo heller ikke endnu -

C 86

Varnæs sætter sig. Tager sin kop og en bolle. Maude nipper til en kage. Ulrik skal også til at sætte sig.

MAUDE: Ulrik - gå op og vask de hænder - og kom så ind og få te -

Ser på Varnæs.

MAUDE: Hans Christian - du lagde vel mærke til, om der var propert -

VARNÆS: Der stank i hvert fald af sæbelud -

Ulrik vender sig i døren.

ULRIK: Der lugtede overhovedet ikke spor godt -

Ulrik lukker døren bag sig.

MAUDE: - og du hørte vel, om det var pæne børn, der kom i klassen -

VARNÆS: Ja - såvidt jeg forstod kommer der ikke ret mange børn i Ulriks klasse - Frk. Mikkelsen kunne vist godt bruge nogle flere - det knager jo osse der - ?????

ELISABETH: Tiderne - jeg hørte at kornhandler Stretin sætter deres i den kommunale -

Maude sætter koppen fra sig. .

MAUDE: Åh nej, da - - godt at den gamle i etatsradinde Stretin er død - hvad? ?????

C 87

Tøjhuset. Ingeborg går hen mod en kunde. En kone fra landet fulgt af et 16-17 års pigebarn. De står allerede ved stativet med pæne, mørke kjoler og bladrer i udvalget.

INGEBORG: Er det ikke - Emilie - goddaw

EMILIE: Dav Ingeborg -

Ingeborg ser på pigen.

INGEBORG: Og Vera - er du blevet voksen -

Vera smiler bare landligt.

EMILIE: Ja - hun har plads hos overlægen -

INGEBORG: Nå, kan du li' den her? Men så skal du næsten gå ind og prøve dem. Det er lige her inde om hjørnet -

C 88 (udeladt)

C 89

Ingeborg står ved disken og pakker kjolen ind ?????
Mads kommer hen, Ingeborg præsenterer. Mads hilser venligt.

INGEBORG: Mads, det er Emilie Knudsen, som jeg har kendt fra jeg var lille -

MADS: Goddag

INGEBORG: Var der noget andet end serveringskjolen, Emilie?

EMILIE: Jeg kommer ind en anden dag efter skjorter til manden - vi skal først ha' set på pengene - taget er rendt af laden - det er ikke så nemt - alting bliver slidt ned -

INGEBORG: I har da en god gård -

EMILIE: Hvad er godt i disse tider - låne kan man da ikke - - ?????

MADS: Hvor ligger gården -

INGEBORG: Lige ved siden af far og mor -

MADS: Hvis Deres mand kommer herind - så kan vi måske finde ud af noget -

C 90

Algade henligger i aftenmørke, søvnige gadelygter. Et svagt lysskær fra Mads butik og fra et vindue ovenpå.

C 91

Mads på sit kontor, pult med jalousi, grøn lampe, stol med rundt rygstød, desuden gammeldags jalousiskabe. En mørkeblå barnespencer med lægget nederdel ligger på en stol. Mads er faldet i søvn over regnskaberne.

C 92

Ingeborg kommer ind med en bakke med kaffe og to kopper. Ser på ham.

INGEBORG: Mads - Mads, du sover jo!

Han vågner med et spjæt.

INGEBORG: Det kan ikke blive ved med at gå på den måde - klokken er over 11!

MADS: Hvad med dig?

INGEBORG: Jeg klarer mig - jeg var allerede færdig kl. 10 -

Spøger med ham, skænker kaffe.

C 93

Mads er lysvagen nu.

MADS: Jeg skal hilse dig fra Emil Knudsen - han var her til aften -

INGEBORG: Kan du gøre noget for ham?

MADS: Nu har han til taget til laden -

INGEBORG: Det skal du da ikke gøre for min skyld, Mads -

C 94

Mads ser på hende.

MADS: Jeg vil tro, det kan betale sig -

C 95

Ingeborg spekulerer - vender sig for at sætte sig. Ser skoleuniformen, tager den op .

INGEBORG: Hvad er det her? Det er jo ...

MADS: En skoleuniform -

INGEBORG: Til den private skole - har du købt denovre hos Arnesen -

MADS: Jeg har ladet den købe ovre hos Arnesen.

C 96

Ingeborg ilde tilpas.

INGEBORG: Mads der er altså noget, jeg må fortælle dig - men du må ikke tro, at det ikke er ligemeget -

Mads på vagt.

MADS: Hvilket -

INGEBORG: Jeg var ovre hos frk. Mikkelsen i dag for at skrive Ellen ind -

Mads aner uråd. Skarp.

MADS: - og hvad så -

INGEBORG: De - de ville ikke tage hende -

C 97

NU står der nogen på Mads tæer, hans ansigt er hårdt.

MADS: Jaså - og hvorfor ikke?

INGEBORG: Åh, der var mange undskyldninger - der var ikke plads - og så var jo også den

kommunale - sagde frk. Mikkelsen - og det er der jo også, Mads - ????

Mads tavs, vred .

C 98

Algade dag. Foran Damernes Magasin holder stor bil af solidt, men ikke for nyt mærke. Chauffør med kasket og armbind hjælper Baronesse von Rydtger ud. På forsædet sidder også en stueplge. Baronessen forsvinder ind gennem Magasinets dør, Schwann står allerede og gebærder ved indgangen.

C 99

Stuepigen er sprunget ud sammen med chaufføren. Han låser bilen. Pigen peger over gaden. De går over i Tøjhuset.

C 100

Damernes Magasin. Præverum. Baronessen står, omgivet af hr. Schwann, frk. Jørgensen og en direktrice, som afventer knappenålshæftning, og prøver et overstykke.

BARONESSEN: Ja, Ja - jeg ved ikke rigtigt -

SCHWANN: Altså, hvis det må va:re rning tilladt -den sidder perfekt -

BARONESSEN Ja - måske -

SCHWANN: - en all weather coat - skøn i sol, lun i blæst - praktisk i regn -

Svanser rundt om baronessen.

FRK. JØRGENSEN: Ja, den findes i forskellige douce farver -

SCHWANN: Ja, ja - frk. Jørgensen - hvis De vil hente det øvrige sortiment -

C 101

Frk. Jørgensen ud af prøverummet, render ind i Arnesen, der antaster hende. Sur.

ARNESSEN: Sig mig, hvad laver De - hvor er de allesammen -

Frk. Jørgensen på vej efter frakkerne meddeler over skulderen.

FRK. JØRGENSEN: Baronesse von Rydtger prøver frakker -

Arnesen klarer op, går mod prøveboksen.

ARNESEN: *Baronesse von Rydtger - kan jeg hjælpe -*

C 102
Baronessen ikke uden humor. :

BARONESSEN: *Vi kan vist dårligt være flere herinde -*

ARNESEN: *Nå -*

Direktrisen trækker sig baglæns ud ved et signal fra Arnesen, venter udenfor. Spjætter, da hun hører motoralarm og et trut fulgt af flere hornsignaler fra gaden.

C 103
Frk. Jørgensen i boksen hjælper baronessen en ny Rodex på. Stopper op, alle stivner ved larmen udefra.

C 104
I butikken spidser Amold ører.

C 105
Algade. Et par åbne sportsvogne kommer farende og bremses op, så de blokerer fortovej og udkørslen for den adelige vogn.

C 106
I en af vognene unge Hoærndal, der kommer et nummer for tæt på baronessens bil. Holmdal er som de øvrige iført motorhjelme i hvidt lærred og motorbriller. Et par medbragte piger har lange flagretørklæder og også hvide motorhjelme.

C 107
Tøjhusets indgang. Flere kunder står og måber.

C 108
Inde i Tøjhuset. Chaufføren er ved at prøve en jakke - trækker til døren. Smider jakken -

C 109
Gaden. Chaufføren farer over gaden i skjorteærmer. Han er en jævn og landlig mand.

CHAUFFØREN: *Hvad laver De her - - Har De ridset baronessens vogn -*

HOLMDAL: *Skær Dem ikke eller De er måske baronen - -*

Ser op og ned ad ham. --

C 110
De andre unge mennesker glør på optrinnet, belønner den kvikke bemærkning med et

skraldergrin. De unge mennesker ser op mod 1. salen.

FLOKKEN: *Vicki - - Vicki - - Vicki - - Vicki er du oppe!*

C 111
Vinduet på 1. sal. Vinduet lige over butiksdøren flyver op. Vicki til syne.????

C 112
Algade. De tre unge mænd og de to damer står og ser sig rådvildt om, en pige vinker så vej gennem Magasinet, hele flokken myldrer op ad trappen. ????

C 113
Damernes Magasin. Flokken myldrer ind, Amold ser op.

C 114
TUT: *Nej, hvor er her fint -*

OTTO: *Fornemt!*

Foran en rød rævekrave standser en af de unge mænd. Griber kraven, smider den om halsen på en af pigerne.

OTTO: *Har du set. Tut -*

Tut svanser en omgang med kraven.

TUT: *Nej, den ska' du ha'! Gud, hvor er den najs (nice), hva -*

Iført kraven hvirvler hun og Otto efter de andre mod privaten.

C 115
Baronessen kommer ud fra prøveværelset fulgt af Arnesen, frk. Jørgensen og Schwann. Fra 1. salen høres jazz-musik og tramp. Alle er distraheret af larmen. Frk. Jørgensen med den grå frakke smukt over armen.

JØRGENSEN: *Jeg tror, baronessen bliver glad for den grå -*

Baronessen i lyttende stund.

BARONESSEN: *Sig mig holder De elefanter ovenpå hr. Arnesen?*

Arnesens ansigt. Han fatter situationen.

ARNESEN: *Hvis baronessen vil have mig undskyldt - jeg vil lige se efter -*

C 116

Arnesens stue. Rod og forvirring. En gramfon med tragt betjenes af pigen med rævekragen. Hun lægger en plade på. Trækker op.

TUT: Gud hvor er den nuttet – den er lige til Nationalmuseet -

Larm fra ny jazz-plade. Vicki er ved at smække låget på en lille rejsekuffert.

VICKI: Den er fra Alberts barndom - jeg har osse sagt, jeg vil ha en rejsegramofon -

Vicki ved at sætte hvid motorhue på hovedet, da Arnesen kommer ind.

C 117

Arnesen er ikke herre over situationen. Måber bare.

VICKI: Der er Albert -

TUT: Han er da nuttet (fniser hysterisk)

OTTO: Godav Albert!!

HOLMDAL: Albert!

Grammonspil.

TUT: Stop nu lidt! Shut up!

VICKI: Vi skal ind og danse i Arena - jeg kommer hjem i morgen –

C 118

Arnesen ved at finde sin tabte snøvs.

ARNESEN: I morgen – hva' skal det sige -

VICKI: Det bliver sent -jeg sover hos Tut - ikke Tut –

Tut nikker, uoverbevisende.

ARNESEN: Jamen, hør nu –

TUT: Så – Albert -

Otto griber fat i Tut, de kaster sig ud i en charlaston-lignende dans, vrikker af sted mens de synger med øjnene på Vicki og Arnesen.

TUT OG OTTO: Din mund siger nej, nej – men dine øjne siger ja – la, la, la ...

C 119

Holmdal hanker op i Vickis kuffert. Selskabet stryger ud. Vicki efter dem, går tilbage. Kysser Arnesen flygtigt.

VICKI: (sødt) Du skal jo alligevel i klubben ikk' - og jeg vil så gerne -

C 120

Arnesen rådvild. Vicki skal til at forsvinde .

ARNESEN: Hvem er de unge mennesker -

Vicki tænker lynhurtigt - vinker på vej ud.

VICKI: Det er nogen, jeg kender fra da jeg var på Mariaforbundet -

ARNESEN: Mariaforbundet - jeg troede det var en husholdningsskole -

VICKI: Albert (fniser)

Vicki væk. Arnesen rystet.

C 121

Darnernes Magasin. Frk. Jørgensen, Amold, direkticen står alle henne ved indgangsdøren med ryggen til. Ser på opløbet.

C 122

Ude på gaden. Baronessens vogn indespærret. Schwann fægter, gør tegn til baronessen, at han skal ordne det fornødne. Op ad trappen.

C 123

Butikken. Schwann baner sig vej gennem de opstillede medlemmer af personalet. Ophidset gennem forretningen.

SCHWANN: Jamen – det her det går jo altså ikke. Det er også de her frygtelige mennesker. Et øjeblik – nu skal jeg – et øjeblik. Hvor er de gavflabe - disse labaner - baronessens vogn - ????

VICKI: Farvell!!

Schwann render lige ind i mylderet af de unge, der er på vej tilbage. Tut tager rævekragen af og lægger den om halsen på ham. Otto griber en fjollet damehat og sætter den på hans hoved. Således udstyret står Schwann og ser efter flokken.

C 124

Algade. Fortovet med bilerne. Baronessen har sat sig til vogns og afventer i fornem ro begivenhedernes udvikling. Chaufføren syner skaden, en lille ridse. Pigen anbringer baronessens pakke, en æske mærket Damernes Magasin og hendes og chaufførens indkøb, to æsker mærket

Tøjhuset. De unge mennesker ud. Baronessen værdiger dem ikke et blik.

C 125

De stiger til vogn, undtagen Holmdal. Han går hen til baronessens vogn, åbner døren. Er nu lutter høflighed.

HOLMDAL: *Må det være mig tilladt – Aage Holmdal – baronessen kender min far –*

BARONESSEN: *Er De veksellerer Holmdals søn?*

HOLMDAL: *Ja, jeg har før været volontør her i banken . nu er jeg hos min far –*

BARONESSEN: *Så vidt jeg kan se, er de stadig her – lige op ad min bil –*

Holmdal fremdrager visitkort.

HOLMDAL: *Hvis der er sket nogen skade, så vil jeg gerne – her er mit kort –*

Baronessen ænser ikke kortet.

BARONESSEN: *De kan bare flytte Dem – jeg er ikke interesseret i Deres kort –*

C 126

Holmdal forlegen. Bukker let. Går tilbage til Vicki. Sætter sig ved siden af hende. Praler af usikkerhed.

HOLMDAL: *(til Vicki) Der fik jeg ordnet den gamle havgasse -*

C 127

Chaufføren står ved siden af og iagttager ham, mens de bakker.

C 128

Baronessen ser lige ud, for fin til at interessere sig for manøvren. Til pigen, der sidder foran.

BARONESSEN: *Fik De ordnet Deres indkøb, Lilli?*

LILLI: *Jeg købte en frakke – en Rodex –*

BARONESSEN: *En hvad –*

LILLI: *En Rodex –*

BARONESSEN: *Ah - En all weather coat –*

C 129

Lilli løfter ivrigt låget op for at vise sit gode køb –

LILLI: *Ja, de havde den i flere douce farver ovre i Tøjhuset – ja, jeg tog en drapfarvet - ?????*

Holder en identisk frakke på, helt som den, baronessen har købt.

BARONESSEN: *Hvor meget gav De for den?*

Larm af bakning og bortkørsel. Vi ser de unge mennesker forsvinde med to af deres sportsvogne.

LILLI: *35 kroner - - ja, det er meget, men der er pæn - -*

Chaufføren kommer ind, hovedrystende –

BARONESSEN: *Jeg har lige givet 45 for en mage til -*

LILLI: *Ja, men det var osse kontant - derovre -*

Chaufføren starter motoren. Sidste vogn farer forbi. Som en dirigent ved en symfonikoncert giver baronessen tegn.

BARONESSEN: *Så Andersen - så er det vores tur –*

C 130

Tøjhuset (middagstid).

STEMME: *Ja – jamen tusind tak – Farvel! ?????*

Ingeborg hæger telefonen på plads, ser ud over forretningen, der er et par kunder. Ser glad ud. Mads dukker op.

INGEBORG: *Mads, ved du hvad -*

MADS: *Er der sket noget -*

INGEBORG: *De har lige ringet fra Brydesø slot - baronessen vil gerne have sendt en Rodex størrelse 42 – op til sig selv -*

MADS: *Der kan du se - de skal nok komme, Ingeborg - allesammen -*

C 131

Damernes Magasin. Frk. Jørgensen ved telefonen, hænger røret på med alle tegn på forfærdelse -

C 132

Arnesen ind nervøs, irriteret. Ser sig om. Frk. Jørgensen nærmer sig. Arnesen peger på noget uopryddet linge.

ARNESSEN: *Hvad er det?*

Frk. Jørgensen forfjamsket. Hun har et budskab, som hun ikke kan komme af med.

FRK. JØRGENSEN: Jeg må ligge fortælle chefen -

Hr. Schwann ekspederer, ser imod dem.

ARNESEN: Jeg spørger: Hvad er det?

FRK. JØRGENSEN: Fru dyrlæge Mortensen så på underbenklæder -

ARNESEN: - Skal de blive liggende her -

FRK. JØRGENSEN : Hvis jeg må forklare. Telefonen ringede -

ARNESEN: Og Arnold - og Amold - hvor er han -

Frk. Jørgensen ser sig omkring. Arnold kommer til syne. Giver sorteper videre.

FRK. JØRGENSEN: Amold - ja hvor er Amold -

C 133

Begge ser på Amold, der kommer ind fra bagbutikken.

ARNESEN: Hvorfor passer De ikke Deres arbejde. Hvor længe har De tænkt Dem at negligere fru dyrlæge Mortensens trikotage?

ARNOLD: Jeg skulle lige rydde op først – og så skulle jeg spise. Jeg har krav på en spisepause.

ARNESEN: Svarer De igen? De har overhovedet ikke krav på noget som helst, men fru dyrlæge Mortensen har krav på at få sin trigotage til tiden!

Arnold begynder at give frk. Jørgensen en hånd med ved buksesammenlægningen.

ARNESEN: Krav på spisepause! Jeg vil ike høre den slags fagforeningsudtryk her - dette er en ordentlig forretning -

ARNOLD: Derfor skal jeg vel ha mad alligevel

Frk. Jørgensen er usolidarisk.

FRK. JØRGENSEN: Derfor behøver De ikke være næsvis over for chefen -

C 134

Arnesen fjerner sig olmt. Frk. Jørgensen efter ham.

FRK. JØRGENSEN: Hvis jeg lige må forklare ...

Arnesen vender sig.

ARNESEN: Hvad er der nu -

FRK. JØRGENSEN: Den telefonsamtale - den var fra Brydesø -

Arnesen lægger ørerne tilbage.

ARNESEN: (lyser op) Fra baronessen -

C 135

Frk. Jørgensen taler sagte ildevarslende.

FRK. JØRGENSEN: Baronessen sender den Rodex tilbage -

ARNESEN: Hvorfor det? Var den ikke både købt og betalt -

FRK. JØRGENSEN: Hun sagde ikke grunden – jo købt – men betalt – baronessen har jo på regning ??? – lige som alle vore faste kunder -

Telefonen ringer.

FRK. JØRGENSEN: Åh - et øjeblik -

Går hen til telefonen, tager den. Arnesen i tanker .

FRK. JØRGENSEN: Ja – ja, et øjeblik. Det er til Dem hr. Schwann – fra København –

C 136

Schwann forbløffet for ham er der kun Korsbæk - ellers. Går mod telefonen.

SCHWANN: Til mig - - fra København -

C 137

Banken. Varnæs kontor. Varnæs ved sit bord, papirer foran sig. Det banker på døren.

C 138

Bankbogholder Stein kommer ind med et håndskrevet konto-udtog. Og en hovedbog. Slår op.

STEIN: Jeg er bange for, vi må se på manufakturhandler Arnesens kassekredit -

Varnæs rynker brynene. Let irriteret. Vil nødig se vanskeligheder i øjnene.

VARNÆS: Ja, hvad er der med den -

STEIN: Den er overtrukket - hvis bankdirektøren vil se -

Stein peger i bogen, lægger konto-udtogene ved siden af.

VARNÆS: Vi kan jo alle sammen blive forsinkede - på grund af travlhed - for eksempel -

STEIN: Det kan jeg dårligt tro, er tilfældet i Darnernes Magasin - - ja undskyld, hr. direktør - jeg ved, det er en personlig ven - men måske netop derfor -

VARNÆS: Arnesen er i bankens repræsentantskab - - det må kunne klares rent rutinemæssigt -

STEIN: Det vil være korrekt at rykke ham -

VARNÆS: Jaså. Værsgo! ????

STEIN: Der var noget andet -

Varnæs afventende .

VARNÆS: Ja -

C 139

Stein forsigtigt, men han ved mere, end han slger.

STEIN: Jeg har tænkt på - har direktøren nogen anelse om, hvor Andersen-Skjern fra Tøjhuset - anbringer sine midler -

Varnæs afværgende.

VARNÆS: Han har i hvert fald ikke konto her -

STEIN: Nej - nej -netop -

C 140

Jernbanerestauranten. Slyngelstuen. Fede, Røde og grisehandleren ved bordet.

C 141

Agnes hænger ved buffetten hos Boldt, der arrangerer en kaffebakke til den finere restaurant. Ulrik og Regitze drages af bordet. Klapper Kvik. Røde sidder med Arbejderbladet.

GRISEHANDLEREN: Er du ikke Daniels ven, Ulrik -

ULRIK: Jo (nikker)

GRISEHANDLEREN: Hva faen Røde, skal vi ikke spille - hva!

RØDE: Nej, jeg skal ha læst det her -

C 142

Arbejderbladet i Rødes hånd.

FEDE: Er du gået over til kommunisterne -

RØDE: Nej, det er en artikel af en kollega - ved banen -

GRISEHANDLEREN: Hm - er I nu osse begyndt at skrive artikler - ved banerne -

C 143

RØDE: Det er en fra Odense - Aksel Larsen hedder han - hæ - der er meget, rigtigt i det, han siger - - Helt dum er han Ikke -

Røde fordyber sig .

C 144

Ulrik til Fede. ????

ULRIK: Må jeg smage din øl -

C 145

Agnes fra diske.

AGNES: Så kun en lille tår, Ulrik -

Boldt kommer tilbage fra restauranten, tempo på hen til disken, arrangerer to glas på en bakke, stiller en citronvand imellem dem.

BOLDT: (traller) En citron og to glas ????? Nå - der har vi Københavneren. Et jævnt og muntert virksomt liv på jord - som det - jeg ville ej - ????

C 146

Regitze ser Ulrik dræne Fedes øl. ????

REGITZE: Hvornår får jeg min kage -

AGNES: Hvis du gir Røde et kys, så kan det være, han køber den til dig -

C 147

Røde ser op fra avisen.

RØDE: Kom så -

Regitze giver ham kagekysset.

RØDE: En kage til den unge dame - Boldt -

C 148

Agnes er sur, lirker sig løs fra buffetten.

AGNES: - men så skal vi osse hjem -

C 149

Ulrik ser forelsket på Røde.

ULRIK: Først skal du synge den om Møjdal -

RØDE: Tror du, det går - det ender med, at du lærer den -

Regitze står med sin kage ser ligeså forelsket på Røde.

ULRIK: Bare en gang til -

Røde tager Regitze på skødet. Ulrik står og hænger op ad ham. Så synger Røde, og Ulrik er mere eller mindre med. Regitze piper.

AGNES: Så er det osse sidste gang -

RØDE: (delvis Ulrik) Hej Møjdal - nu må du sgu se at komme afsted - Har du husket din sabel og din skattebillet. For ellers så går det jo ikke så let - At skære folket ned -

ULRIK: Hvem er Møjdal

GRISEHANDLEREN: Madsen-Mygdahl

RØDE: Ja, det var ham, der var statsminister, før vi fik Stauning -

C 150

Agnes tager fat i børnene, fjerner sig med dem. Togalarm høres. Boldt fra buffetten. Han går hen til vinduet.

BOLDT: Hm! Der har vi hr. Schwann - han har været inde og begrave en onkel -

Fede rejser sig let i sædet for at nyde synet.

C 151

POV: Schwann set fra slyngelstuen. Schwann med en ny sikkerhed i sin holdning og gang.

C 152

Boldt råber ud i køkkenet. Vi ser skilt: Dagens Ret: Medisterpølse med Rødkaal og Gele. Han griber den hvide dug, parat til slørdans. Står og venter lidt.

BOLDT: Smid ministeren på panden, nu kommer den sørgende efterladte - Det var satans - gik han forbi - ????

C 153 ???? (rækkefølge)

Algade. Mads kommer ud af sin butik, tager facaden i øjesyn. Ser et skilt på døren.

C 154

Nær skilt: "Veluddannet Ekspedient søges. Løn 125 Kr. om Maanednen eller efter Aftale. Henvendelse i Butikken."

C 155

Mads står og studerer det, ser op på Ingeborgs smilende ansigt.

MADS: Har du?

INGEBORG: Ja - for du kan ikke holde til det her -

C 156

Mads smiler til hende, indforstået. Lærlingen kommer hen til dem. Peger ind i butikken.

LÆRLINGEN: Der er kommet en pige angående annoncen -

INGEBORG: En pige - til denne her -

Ser en ung pige, Gudrun, ca. 16-17 år stå inde i butikken.

LÆRLINGEN: Nej, det var den i Tidende -

C 157

Tøjmagasinet. Pigen står og venter. Mads tager Tidende, slår op på næstsidsste side. Peger.

C 158

Nær annonce. "Ung Pige, der kan bo Hjemme, søges til husligt Arbejde. Henvendelse Tøjhuset, Algade."

INGEBORG: Er det dig - Mads? Er det dig, der har rykket den ind -

MADS: Ja - for du kan ikke holde til det her -

C 159

Pigen står og kigger på dem. Ingeborg ler en glad latter.

INGEBORG: - om jeg nogensinde bliver klog på dig Mads -

Mads vil nødig vise sine følelser. Tilknappet igen.

MADS: Jamen - jeg har mere brug for dig - du er bedre end jeg til at købe ind hos de rejsende -

Ingeborg går hen mod den unge pige.

PIGE: Goddag - Gudrum

INGEBORG: Kom Gudrun - så må vi hellere gå op og tale sammen -

C 160 ??? (rækkefølge)
Damernes Magasin (lukketid). Schwann i sit sorte tøj.

Arnold låser døren, går tilbage til Schwann, der diverterer frk. Jørgensen som gør kasse op.

SCHWANN: Middagen tog vi på Wivel, sagførerens og jeg ved Teddy Petersens musiceren - åh, det er det fineste sted i København - og der drøftede vi så arvrens anbringelse

ARNOLD: Hvis jeg var Dem ville jeg åbne en radio og højtalerbutik hr. Schwann - -

Det gipper i Schwann, sådan noget nymodens pjat.

SCHWANN: Gud! Skulle jeg ende mine dage midt i sådan noget spektakel - jeg, der er uddannet i Damernes Magasin - -

FRK. JØRGENSEN: Arnold har ikke andet end støj i hovedet - -

SCHWANN: Næh, foreløbig takker jeg for at jeg fra nu af ikke skal spise på jernbanerestauranten, på vejen herhen traf jeg aftale om et arrangement på Postgården -

FRK. JØRGENSEN: Hvor er det klogt af Dem, hr. Schwann - så er De også nærmere det publikum De er vant til at omgås - her -

C 161
Damernes Magasin. int. Arnesen stikker hovedet ud fra kontoret.

ARNESEN: Hr. Schwann - vil De kigge indenfor -

C 162
Arnesens kontor. Arnesen skyder en cigarkasse over til Schwann, der sætter sig tøvende.

ARNESEN: Vil De ryge - ? ????

SCHWANN: Ja tak - mange tak -

Arnesen tænder for Schwann.

ARNESEN: Det er jo et vendepunkt i Deres liv - hr. Schwann - hvor meget drejer det sig om?

SCHWANN: Når det hele er gjort op - så mener sagføreren, det bliver en 9-10.000 kroner og dertil nogle preciosa fra min onkels hjem.

Arnesen lurer på beløbet.

ARNESEN: - og de penge - jamen, har De tænkt over hvordan ...?

SCHWANN: Det er jo kommet så pludseligt.

ARNESEN: Ja, ser De hr. Schwann - De har jo været her i firmaet i mange år - lige fra min fars - ja vel fra min farfars tid - -

SCHWANN: Ja, det var jo den gamle konsul Arnesen der tog mig i lære - -

ARNESEN: Ja, som tiden går. Men De har været en trofast og værdifuld medarbejder - -

C 163
Schwann retter sig i sædet.

SCHWANN: Jeg har bestræbt mig - -

ARNESEN: Ja - det har De - og derfor vil jeg osse gøre Dem et tilbud. Med indskud af de penge så vil jeg tilbyde Dem at blive kompagnon i Damernes Magasin - ja - vi bliver ligemænd - hr. Schwann.

Schwann har endnu ikke fattet omfanget af tilbudet -

C 164.
Arnesen rejser sig alvorligt, trykker Schwanns hånd. Schwann ser på ham, en tåre render ham af øjet.

ARNESEN: Jeg forstår. Det er en stor dag for Dem - hr Schwann - - -

C 165 ??? (rækkefølge)
Algade. Foran Damernes Magasin. En håndvækker ifærd med at sætte et sklit op.

C 166
Tøjhuset int. Ingeborg står og ekspederer to i kvindelige kunder. Pakker noget undertøj ind.

INGEBORG: Var der ellers noget, jeg kunne hjælpe Dem med?

Den ene kone tager en annonce op.

KONE: Jeg ved godt, det er nogle dage siden den var i - annoncen om hjemmesyersker - men kan De bruge et par til -?

Ingeborg venligt, hun er orienteret om sagen.

INGEBORG: Ja, måske - nu skal jeg lige høre -

Går hen til Mads kontor åbner døren -

Mads: (i telefonen) Ja, jeg vil godt have et dusin af hver - ????

INGEBORG: Mads, Mads, der er to til, der søger om at blive syersker - har vi brug for flere - ?

C 167.

Mads kontor. Mads ser op.

MADS: Ja, ja, send dem bare ind – (i telefonen) Ja, ja – og 12 af hver – tak, farvel -

C 168

Butiken. Ingeborg tilbage til konerne. ???? Ingeborg går tilbage til disken. Ser ud gennem den åbne dør. Går hen til døren. Kigger.

C 169

Damernes Magasin ext. Skiltet er fædigt: "Damernes Magasin, Albert Arnesen & Co." Hr. Schwann i stiveste puds, iagttager skiltet med stolthed før han går ind i den vaklende skude.

C 170

Violetts danseskole. Postgårdens sal. Misse Møhge ved det opretningsstænde ???? Småbørn fra byens bedre hjem plus Ellen og Daniel (også Ulrik og Regitze) danser hæl og tå og en – to – tre – Langs væggen sidder mødrene, heriblandt Maude ???? Fru Violet midt på gulvet.

FRU VIOLET: Kom – Hæl og tå og en – to – tre – og hæl og tå - - og en – to – tre – og en chassé – og en chassé - og en chassé - og en chassé - og hæl og tå - og en – to – tre - og hæl og tå - og en – to – tre

C 171

Tøjhuset ext. Arnold står længe og tænkefuldt og betragter det ophængte skilt hvorpå der søges ekspedient.

C 172

Arnesens kontor. Arnold foran Arnesen.

ARNESEN: Lønforhøjelse –

ARNOLD: Ja –

ARNESEN: Ja, ungdommen tænker jo ikke over, hvor pengene skal komme fra, jeg vil også gerne have lønforhøjelse, men jeg må skære ned - -

ARNOLD: Jo men - - -

ARNESEN: For øvrigt så sorterer det personalemæssige ikke længere under mig, efter at forretningsgangen er blevet lagt om - - De må --- De må ud og tale med hr. Schwann om det –

C 173

Damernes Magasin. Schwann står med en hovedbog. Ryster på hovedet, blader frem og tilbage. Amold står ved siden af ham.

SCHWANN: Lønforhøjelse -hørte jeg rigtigt - sagde De lønforhøjelse i disse tider - -

ARNOLD: Ja tak.

SCHWANN: Nu skal De ikke være næsvis, Amold.

ARNOLD: Jeg er jo ikke lærling længere - -

C 174

Schwann peger anklagende på bøgerne.

SCHWANN: Da har De sandelig meget at lære - ved De for eksempe, noget om hvad disse bøger siger - - ansvarsfølelse Amold - det kunne De trænge til at lære mere om - -

ARNOLD: Ja, det er også derfor, at jeg så siger op - -

Schwann spjætter.

SCHWANN: Siger De at De vil sige op - mon ikke De skal vare Deres mund - - -

ARNOLD: Jo, men jeg rejser altså - -

SCHWANN: Tænk Dem om, Arnold - -

ARNOLD: Jeg har tænkt, jeg rejser til den første.

SCHWANN: Og De som har sådan en nydelig og flittig og stræbsom mor - som slider og slæber i sit danseinstitut ???? - men herren vil måske til hovedstaden.

En kunde kommer ind. Amold går over til hende. Siger over skulderen til Schwann.

ARNOLD: Så langt har jeg nu ikke tænkt mig at rejse - - -

C 175 – C 182 (udeladt)

C 183

Violetts danseskole.

MISSE: Tak!

VIOLET: Farvel frk. Møhge!

Over hovederne på de små får hun øje på Amold.

VIOLET: Hvad laver du her ? Har du fri - ?

C 184

Amold ved ikke rigtig, hvordan han skal få det sagt.

ARNOLD: *Jah -- øh --*

Violet ængstelig.

VIOLET: *Hvad er der, Amold.*

ARNOLD: *Jeg har sagt op.*

VIOLET: *Er du fra forstanden, dreng - skal du til at gå arbejdsløs --*

ARNOLD: *Jeg har fået plads overfor i Tøjhuset -- til mere end det dobbelte i løn.*

C185

Fru Violet gipper lidt ved denne meddelelse.

FRU VIOLET: *Tøjhuset – jamen, hvad vil hr. Schwann dog tænke -*

C 186

Arnesens kontor. Schwann står foran ham.

SCHWANN: *Vi kommer til at have en anden i stedet for Amold. Jeg har komponeret en annonce - (rækker den frem)*

ARNESEN: *Hr. Schwann - nu De er blevet kompagnon, med indblik i regnskaberne - så må De være den første til at kunne se nødvendigheden af, at vi indskrænker os og løfter i flok --*

C 187

Algade. Morgen. Amold ruller let og elegant markiserne ned, foran Tøjhuset.

C 188

Foran Arnesen bakser hr. Schwann med den genstridige sag. De to parter tilkaster hinanden stjalne blikke. Men ord og hilsner udveksles ikke. Man er ikke på talefod.

C189

Amold går ind i Tøjhuset. Hen til en kunde. Ingeborg ekspederer også. Hun følger en kunde til dørs. Går hen til et ægtepar.

INGEBORG: *Ja, hvad skulle det være?*

MANDEN: *Jeg skulle tale med chefen --*

Samtalen føres ikke højt, ; men diskret.

INGEBORG: *Ja – om - ?*

MANDEN: *- det drejer sig om nogle pantebreve –*

Ingeborg kender allerede turen - venlig.

INGEBORG: *Jamen, det er denne her vej -*

De går mod Mads kontor.

C 190.

Arnesens kontor. Frk. Jørgensen kommer ind. Arnesen sidder ved disken.

FRK. JØRGENSEN: *Postbudet - postbudet kom med den her -*

Arnesen ser spørgende op - hvad rager det egentlig ham.

FRK. JØRGENSEN: *-- skoleuniformerne er kommet fra Lundbergs Konfektion --*

Arnesen skribler videre.

ARNESEN: *Nå, det var på tide - se at få dem hentet --*

FRK. JØRGENSEN: *Det er på efterkrav --*

C 191

Arnesen som ramt af et spyd.

ARNESEN: *Efterkrav - hvad bilder Lundbergs sig ind -*

FRK. JØRGENSEN: *Alle mangler jo penge i øjeblikket - sidst måtte de jo rykke --*

ARNESEN: *Vi har jo købt skoleuniformer hos dem de sidste fyrretyve år --*

FRK. JØRGENSEN: *Hvad gør vi -- hjem skal de jo -*

Arnesen med en flot håndbevægelse.

ARNESEN: *Bed hr. Schwann om, at få det ordnet -*

C 192

Mads kontor. Mads og Amold. Mads sidder ved sit skrivebord, Amold står ved siden af, mens Mads tæller 125 kroner op i små og store sedler. Rækker Amold pengene .

MADS: *Ja, det er så Deres første månedsløn hr. Vinter -*

ARNOLD: *Ja mange tak --*

Mads venligt, interesseret.

MADS: Og jeg håber, De er glad for at være her - -

ARNOLD: Ja- tak - -

C 193

Arnold står og ser på de efter hans forhold mange penge.

MADS: Hvad vil De bruge Deres løn til - ?

ARNOLD: Det meste vil jeg spare op - -

MADS: Til egen forretning - ?

ARNOLD: Jeg havde nu mere tænkt mig - en motorcykel -

C 194

Mads forbavset, han kender kun en form for opsparingsformål -

MADS : NÅ! Og hvor vil De så indsætte Deres penge - ?

ARNOLD: I Korsbæk Bank - der er jo kun den samme - -

MADS: Nå!

Pause - Mads tæt på.

C 195

Arnold synes hans udtryk rnaner til en videre forklaring.

ARNOLD: Den har min mor også altid brugt - -

MADS: Og hvad giver banken i rente - ?

Mads kender udmærket renten.

ARNOLD: Vistnok 4 procent -

MADS: Hvis De lader Deres penge blive stående her, så får De to procent mere -

ARNOLD: Mangtak hr. Andersen-Skjern - så vil jeg hellere det -

Arnold begynder at sortere opsparinge fra. Mads tager en bog, Slår op, tager en pen.

MADS : Og De kan sige til Deres mor - at det samme gælder for hende -

C 196

Varnæs køkken. Agnes ordner en frisk forsyning boller .

AGNES: Man skulle ikke tro, de havde andet at bestille end at rende på visitter, der er snart ikke en eftermiddag, hvor de ikke sidder derinde - -

Anretter dem med hidsige armbevægelser.

C 197

Laura hælder te på en potte.

LAURA: Hvis du vil tjene i ordentlige huse må du finde dig i, at der kommer damer på visit Vær du glad for, du ikke er hos en militærperson - der går det ud i et -

C 198

Slikker noget smør af fingeren, fumler videre med arrangementet.

AGNES: Og som de æder - især Møhgerne -

LAURA: Ja, det er deres måde, at får kosten på de har ikke så mange penge - -

AGNES: Men de er fine alligevel - det er da underligt - -

C 199

Laura planter tepotten på en bakke.

LAURA: Du har meget at lære om at være fin og ikke fin - den første Møhge kom til Korsbæk i 1789 - -

AGNES: (foragteligt) Hmmm - og min tipoldefar kom til Næstved i 1700 og hvidkål - men det blev han da ikke finere af -

LAURA: Det var fordi I ikke blev der - vil man være fin - så skal familien ikke røre sig af flæken - men bive i den samme by - -

Laura i filosofisk hjørne.

LAURA: - jo længere jo bedre - -

Agnes ryster på hovedetl går med teen -

C 200

Varnæs dagligstue. Visitdamer strøet over det hele. Fru apoteker Strøm ?????, konsulinde Holm, Møhgerne og Elisabeth og Vicki.

C 201

Ulrik står og gnasker kage. Regitze kredser om fru Møhge, der er stavlet op i en stol, stærkt interesseret i hørerøret. Fru Møhge guffer bagværk i sig.

C 202

Der rækkes fade rundt, Elisabeth skænker te.

C 203

KONSULINDEN: Har damerne også fået brev fra frk. Lang?

MAUDE: Frk. Lang?

KONSULINDEN: Ja, hende, der går rundt og syr -

C 204

MAUDE: Hun syr ikke hos os – Elisabeth – er så dygtig til at reparere -

Elisabeths ironiske smil.

MISSE: Ja tak De for Deres søster, fru Varnæs - -

KONSULINDEN: Vi har hørt, at hun ikke kunne komme mere – og ikke et ord til tak for mere end 25 år - - ????

Fru Møhge sidder tavst og guffer bagværk i sig -

MISSE: Det skal man ikke vente sig i vore dage.

C 205

VICKI: Jamen hvad vil hun leve af - ?

KONSULINDEN: Hun skrev, at hun skal til at sy konfektion for jyden derovre ...

Vicki kigger interesseret op - dog uden at være alarmeret - Konsulinden ser på Maude.

KONSULINDEN: - - Deres genbo -

MAUDE: De mennesker beskæftiger vi os overhovedet ikke med, vel Vicki -

Elisabeth fjerner Ulriks hånd fra et kagefad.

KONSULINDEN: Det siges, at De lever på polsk - -

C 206

Fru Møhge med kage i munden.

FRU MØHGE: På hva'?

VICKI: (råber) På polsk - -

FRU MØHGE: Nå - katolsk - -

MISSE: Nej, mor -

ELISABETH: Sku' vi alle have lidt mere kage?

FRU MØHGE: Jo tak -

C 207

Maude stirrer på Regitze, der har fingrene inde i fru Møhges hørerør. Gyser.

MAUDE: Regitze du skal have vasket hænder - og så skal I gå tur med Agnes - -

Frk. Møhge ser mildt på dem.

MISSE: Jamen, Skal vi ikke først have en lille sang – De børn synger så kønt –

Vender sig mod de andre damer.

MAUDE : Ja, så een sang -

C 208

Misse allerede ved flyglet.

MISSE: Kom så børn, kom så – nu skal vi synge - Hvad skal det være for en - ?

Ulrik trækker til.

ULRIK: Kan du denneher - tra la la la - (nynner General Napoleon)

MISSE: Det er jo General Napoleon - (slår an) - sådan - kom så børn -

I det følgende synger Ulrik højt og tydeligt, han kan hele teksten. Regitze pipper med.

ULRIK: (delvis Regitze) Hej Møjdal, nu må du sgu se at komme afsted - har du husket din sabel og din skattebillet - for ellers så går det jo ikke så let - at skære folket NED - -

C 209

Maudes ansigt - damernes.

C 210

Børnene ser rundt på tilhørerne. Regitze, der ikke fatter noget.

REGITZE: Faldera -

FRU MØHGE: Den sang Fernando osse altid - kan du huske det Misse?

MISSE: Det var ikke den, mor - -

C 211 (udeladt)

C 212

Tøjhuset ext. Grisehandlerens bil holder udenfor.

C 213.

Mads kontor. Grisehandleren får en tår kaffe af Ingebord. Ude i butikken er Amold i sving -

INGEBORG: Værsgo!

GRISEHANDLEREN: Tak min tøs – Hør, Ingeborg, har I nok – eller skal jeg skaffe jer nogen fæere - ?

INGEBORG: Nok - af hvad - ?

GRISEHANDLEREN: Af koner - til at sy -

INGEBORG: Jeg ved dårlig nok, hvad vi skal med alle de damer -

GRISEHANDLEREN: Mads mente, de skulle sy uniformer

INGEBORG: (forundret) Uniformer - ?

GRISEHANDLEREN: Ja - skoleuniformer - -

C 214

Rød bygning med gårdsplads. Skilt forkynder at vi nu befinder os på Oline Mikkelsehs private Forberedelsesskole.

C 215

Frk. Mikkelsens kontor. Mads, Ellen og frøkenen. Mads sidder overfor bestyrer- inden.

MADS: Jeg ved, at skolen her har et arrangement med en herværende manufakturhandel - skolen får en afgift på to kroner pr. leveret skoleuniform, men jeg kan dels sælge disse uniformer to kroner billigere - dels kan jeg tilbyde skolen en afgift på tre kroner pr. uniform.

FRK. MIKKELSEN: (lidt hektisk) Jeg synes skam, det er en sød lille pige, men vi kan jo ikke have plads til alle - -

MADS: (overhører) Desuden er det min hensigt at hensætte de penge, jeg tjener ved salget til stipendier - og gaver til skolen - -

C 216

Frk. Mikkelsen er ved at vakle i troen på, at hun skal holde sig til de højere kredse.

FRK. MIKKELSEN: Jeg må sige det er smukt af Dem at De vil støtte den gode uddannelse på den måde - jeg værdsætter det - men, - der er en anden sag - hvis De vil tilgive mig -

MADS: Og det er ?

FRK. MIKKELSEN: Selvfølgelig gør vi undtagelser hvis f.eks. det drejer sig om her i byen etablerede

familier - gamle elever til eksempel - men vi er betænkelige ved at optage børn af os ubekendte fraskilte mødre, uden egen bopæl det er jo synd for børnene, hvis de atter skal bryde op -

MADS: Jamen, her kan jeg helt og fuldt berolige Dem. Ellens mor og jeg skal giftes i den næmeste fremtid - længe før skolen begynder - og jeg adopterer naturligvis Ellen - -

Ellens store øjne - -

C 217

Frk. Mikkelsen rejser sig, konverteret.

FRK. MIKKELSEN: Det glæder mig - usigeligt hr. Andersen-Skjern - ja og så glæder jeg mig også til at se Ellen - den 12. august - -

Mads rejser sig, rækker hende hånden. Frk. Mikkelsen følger ud.

FRK. MIKKELSEN: - - Hvad må jeg skrive - -

C 218

Mads på tærskelen.

MADS: Skriv De bare Ellen Andersen-Skjern.

Tager Ellens hånd de går sammen fra kontoret.

C 219

Baglokalet til butikken. Mads træder ind ad døren med Ellen, der ved synet af Ingeborg, som står med nogle cherniser el. andet, udbryder.

ELLEN: Mor, mor - Du skal giftes - -

INGEBORG: Hvad skal jeg. Hvad er det, du siger Ellen - ? ,

Er ved at tabe cherniserne af bar befippelse. Ser på Mads -

ELLEN: Med Mads, for ellers kan jeg ikke komme i skole - - -

MADS: Løb lige ud og find Daniel - -

C 220.

Ellen hopper glad ud i butikken.

INGEBORG: Hvad skal det sige - ?

MADS: Jeg er jo ikke så vant til at fri.

Ingeborg smiler.

*INGEBORG: Det er ikke noget, du siger for at få
Ellen i skole?*

C 221

De står og ser forlegne og letsmilende på hin anden.

*MADS: Så kan vi også få indrettet os bedre. Flyttet
om på møblerne - så børnene kan få deres eget - -*

INGEBORG: Ja, det vil være dejligt for børnene - -

S L U T.